

anlæg af parkeringspladser og holdepladser for busser, træffes af vejbestyrelsen med samtykke fra politiet.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, afgøres sagen af ministeren for offentlige arbejder. Klager vedrørende de i stk. 1 nævnte vejarbejder og anlæg afgøres ligeledes af ministeren for offentlige arbejder.

Kapitel 16.

Erstatning og forsikring.

Ansvarsgrundlaget m. v.

§ 100. Den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, skal erstatte skader, som køretøjet volder ved:

- 1) påkørsel, sammenstød, væltning eller andre lignende kørselsuheld,
- 2) en eksplosion eller brand, der opstår i køretøjets motor eller beholder, eller
- 3) ved at trafikanters heste bliver sky for køretøjet, såfremt det må antages, at skaden ikke står i forbindelse med nogen særlig skyhed hos hestene.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der kræves ved benyttelse af motordrevne køretøjer, såvel i henseende til driften som materiellet.

Stk. 3. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden. Undladelse af at benytte det i kapitel 12 nævnte sikkerhedsudstyr kan ikke begrunde nedsættelse eller bortfald af erstatningen.

§ 101. Hvis et motordrevet køretøj volder skade på anden måde end nævnt i § 100, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for køretøjet, betale erstatning efter lovgivningens almindelige regler.

§ 102. Sker der skade ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer, afgøres det under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes fra en af siderne.

§ 103. Erstatningsansvaret efter §§ 100-102 påhviler den ejer eller bruger, der benytter køretøjet eller lader det benytte.

Stk. 2. Føreren er erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler.

Forsikringspligt.

§ 104. Krav om erstatning og godtgørelse for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringsselskab, der er anerkendt af staten, jfr. dog § 108.

Stk. 2. Forsikringen skal dække personskade på indtil 10.000.000 kr. og tingskade på indtil 1.000.000 kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang forsikringen skal dække skader, forvoldt i udlandet.

§ 105. For motordrevne køretøjer, der skal registreres eller godkendes, påhviler forsikringspligten ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over køretøjet.

Stk. 2. For andre motordrevne køretøjer påhviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej.

§ 106. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse.

Stk. 2. Præmier for forsikringen kan indrives ved udpantning. Er forsikring tegnet for et større beløb end efter § 104, stk. 2, gælder denne regel hele præmien.

Forsikringsselskabets hæftelse og regres.

§ 107. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning og godtgørelse efter § 104, stk. 1.

Stk. 2. Forsikringsselskabet har regres mod enhver, der efter § 103 er ansvarlig for skaden, og som har forvoldt denne med forsæt. Er skaden forvoldt ved grov uagtsomhed, afgøres det under hensyn til skyldgraden og omstændighederne i øvrigt, om selskabet skal have regres og i bekræftende fald i hvilket omfang.

Stk. 3. Regreskravet må ikke dækkes ved forsikring.